

مقدمه

در نهمین همایش هیأت مدیره‌های انجمن‌های داروسازی یکی از داروسازان جوان به نام «دکتر حسین امیر عضدی» بیانیه‌ای را قرائت کرد که مورد توجه یا تعارض حضار قرار گرفت. با توجه به آن که محتوای این مطالب خود دیدگاهی از سوی برخی همکاران می‌باشد. ماهنامه رازی مطالب ارسالی ایشان را درج کرد تا شاید زمینه‌ای برای بحث از طریق این ماهنامه برای سایر همکاران مهیا گردد. در پایان، ماهنامه دارویی رازی برای چاپ مطالب با نظرات گوناگون در این زمینه، آمادگی خود را اعلام می‌نماید.

ارتباط با جوانان داروساز می‌باشد. باید در ابتدا تعریف خاص از دکتر داروساز جوان داشته باشیم، خواسته‌ها و جایگاه واقعی او را بدانیم و آگاه باشیم، که هدف از تربیت داروساز و

به نام خداوند جان و خرد، خدایی که به بشر قدرت اندیشیدن داد خیلی خوشحالم از این که در گردهمایی شرکت کرده‌ام که محور اساسی بحث آن در

پرورش آن چیست.

جا نداریم باید در نوبت بمانی خدایا یک بام و دو هوا چرا؟ آیا داشتن تعهد برای دریافت دانشنامه کافی نیست. بالاخره با هزاران سر در گمی و گذشتن از اطاق‌های متعدد، پروانه دایم داروسازی دریافت می‌شود. حال باید داروساز مسیر خود را مشخص کند.

صنعت

حتی اگر پایان نامه تو صنعتی باشد و چندین سال کار و تلاش کرده باشی به این نتیجه می‌رسی که با این «بی کسی» نمی‌توانی از دیوار فولادی که اطراف صنعت را فرا گرفته است، عبور کنی و هر گاه نظری به پشت دیوار می‌اندازی متوجه می‌شوی که قدیمی‌ها حاضر نیستند جای خود را به جوانی بدهند که فکر و اندیشه و بدن او تازه است و بدیع، جوانی که می‌تواند انقلاب کند و نوآور باشد و چه بسا یکی از دلایل وضعیت اسف بار صنعت داروسازی ایران همین علت است ولی این علت توسط مشکلات ارز و واردات و سوبسید و غیره پوشیده شده است.

دانشگاه

بودن گزینش‌های مختلف و محیط [ریشه یکدیگر را زدن] و ادعای خام عده‌ای که با بورس‌های رابطه‌ای از آن طرف آب‌ها آمده‌اند دیگر جایی را برای دیگران نمی‌گذارد.

داروخانه

بهتر است رفت به سراغ داروخانه، اگر شانس بیاوری و مکانی را پیدا کنی و بخواهی مشغول به کار شوی وقت آن است که تجربیات

فردی با هزاران امید و آرزو و با صرف هزینه‌های بسیار که بار مالی آن به عهده خانواده و دولت می‌باشد، دوران نوجوانی و جوانی را سپری و از غول کنکور عبور می‌کند و خوشحال از این که در مقابل نام او در روزنامه کد رشته داروسازی درخشان است و حال احساس می‌کند که در پی آن همه سختی و مشقت و شب بیداری دیگر آرامش و موقعیت اجتماعی و رفاه در راه است.

[چه خیال خامی]

بعد از گذشتن از فرمول‌های خام و خشک و سر در گمی در میان واحدهای درسی که این مقوله خود جای بحث فراوان دارد، بعد از گذراندن ۱۴۰ واحد درسی حس شیرین عضویت در انجمن داروسازان ایران و داشتن کارت عضویت تجلی می‌کند، با شتاب فراوان و گرفتن معرفی نامه از آموزش خود را به صنف می‌رساند و زیر قراردادی را امضا می‌کند که هیچ اطلاعاتی از آن ندارد چون کسی به او نمی‌گوید این اساسنامه انجمن داروسازان ایران است و این اهداف و وظایف آن است. بالاخره بعد از گذراندن باقی مانده واحدها و دفاع از پایان‌نامه نوبت به طرح و عضویت در سازمان نظام پزشکی پیش می‌آید، چرا باید عضو سازمان نظام پزشکی شد، دکتر داروساز جوان ما فکر می‌کند که اینجا که همه چیز از آن پزشک است: عنوان سازمان - افراد سازمان - اتاق‌های آن و حتی دادگاه آن ولی خوب باید عضو شد و حق عضویت را پرداخت کرد. حال باید به سراغ طرح رفت، عجیب می‌گویند باید طرح بروی ولی

تلخ را درک کنی، وجود افراد غیر حرفه‌ای در سیستم داروخانه که گذشتگان ما آنها را برای جامعه داروسازی به ارث گذاشته‌اند، بحث پر ضرر بودن داروخانه پیش می‌آید و از یک سو حقوق زیر خط فقر و از سوی دیگر چه خواهی و چه نخواهی چشم و گوش تو باید بسته باشد تا نبینی که چه اتفاقی در داروخانه می‌افتد و اگر اعتراضی داری خداحافظ! چون داروخانه محل ضرر و زیان است. درست است که حق فنی مسؤلان فنی بالا رفته است، صحیح است که قیمت دارو افزایش یافته است و سود خالص داروخانه افزایش یافته است، درست است که ملک گران شده است، صحیح است که قیمت جواز خدا تومان شده است ولی داروخانه محل ضرر و زیان است. حال این سؤال پیش می‌آید که یک فردی که صاحب داروخانه‌ای است چه توجیه اقتصادی برای گرفتن مسؤل فنی دارد. حق السهم مسؤل فنی داروخانه فقط این است که اگر اشتباهی رخ داد باید جوابگو باشد و اگر کمبود دارو است باید با متانت تمام اهانت‌ها را به جان و دل بخورد.

حاضر محترم این گوشه‌ای از درد داروسازان جوان است این زخم است و تازه زمانی که شکایت به حاکم می‌بری گفته می‌شود که، مگر مجبوری با این شرایط کار کنی، حاکم به گونه‌ای رفتار می‌کند مثل این که از کره‌ای دیگر آمده است و تورم و اجاره منزل و خرج و برج را نمی‌داند. اگر داروساز جوان طاقت بیاورد و زیر بار مشکلات کمر خم نکند با سپری شدن دوران پرتلاطم تازه باید در زمان بازنشستگی داروخانه‌ای را دایر کند، [تهیه دارو - شرکت‌های بیمه - شرکت‌های پخش - چک‌های برگشتی و

مالیات و غیره، از طرفی آقای مؤدبی وارد داروخانه می‌شود و بعد از توضیحات مفصل تقاضای داروی غیر OTC می‌کند و خدا کند اگر ندهی چون اگر داشته باشی گروهی وارد می‌شوند و مثل این که چهل دزد داستان علی بابا را گرفته باشند با تو رفتار می‌کنند و آن گاه فرم و نامه سیاه، حال فکر می‌کنی که این چه نظارتی است، همسایه من هر کاری می‌خواهد انجام می‌دهد داروخانه روزانه را شبانه روزی می‌کند و غیره، تازه متوجه می‌شوی که فرق تو با همسایه چه هست و متوجه می‌شوی که روابط بر ضوابط حاکم است و بس، تلخ است اما واقعیت است، درد است اما باید تحمل کرد.

بعد از کشیدن دردهای بسیار شبی به یاد انجمنی می‌افتی که زمانی عضو آن شده‌ای با خود می‌گویی یکی از جلوه‌های مشارکت، عضو بودن در یک انجمن یا صنف است و روی دیگر آن خواست تو از آن مجموعه است، پس بهترین مرجع برای رسیدگی، انجمن داروسازان ایران است قبل از وارد شدن به محل انجمن پیش خود اهداف و وظایف انجمن را مرور می‌کنی.

کوشش در جهت حفظ و استیفای حقوق حقه داروسازان

زمانی که وارد انجمن می‌شوی کسی را نمی‌بینی و سر در گم هستی و بعد از مدتی رفت و آمد به این سیستم عادت می‌کنی بعد از مدتی بحث و مجادله به این نتیجه می‌رسی که:

۱- ضمانت اجرایی برای هیچ کاری نیست.

۲- نباید مسؤل فنی شوی

۳- نباید داروخانه دار شوی

۴- نباید سراغ صنعت بروی

۵- اصلاً نباید داروساز می‌شدی

چرا با این وضعیت باز در کنکور سراسری کد رشته داروسازی را می‌بینی؟ چه کسی کار کارشناسی در مورد تعداد فارغ‌التحصیلان و زمینه‌های موجود کاری و نیاز جامعه به داروساز را انجام می‌دهد؟ بعد از این مدت شاید بتوان گفت هیچ کس.

حضار محترم باور کنید سیلی در راه است که کیان داروسازی را تهدید می‌کند، باور کنید داروساز در جامعه از جایگاه اصلی خود خارج شده است و از ماست که بر ماست.

اگر بخواهیم به حق سخن بگوییم باید در معاونت درمان وزارتخانه کمیته بحران ایجاد شود، بحرانی که دامن تمام فرزندان این مرز و بوم را که به امید خدمت به جامعه پا به عرض این رشته می‌گذارند را خواهد گرفت.

همه از مشکلات گفته شد ولی باید طرحی نو دراندازیم باید بازنگری جدی در رشته داروسازی از دانشگاه گرفته تا زمان بازنشستگی دکتر داروساز انجام شود، برای رسیدن به اهداف تعریف شده باید همه داروسازان کشور دست به دست هم بدهند و راهکارهای خود را ارائه دهند، باید خواست و ایستاد و همه در کنار هم باشیم، باید انجمن‌های داروسازی متحول شوند شاید اگر بخواهیم فهرست وار بیان کنیم می‌توان گفت:

۱- انجمن داروسازان ایران از مسیر انحصاری خارج شود، به این معنی که با بازنگری در اساسنامه انجمن داروسازان ایران، تشکیل هیأت مدیره‌ای که متشکل از گروه‌های مختلف داروسازی باشد.

۲- فعال شدن انجمن داروسازان ایران در مسیر

تمام اهداف تعیین شده برای آن

۳- انجمن داروسازان باید پل ارتباطی بین دانشگاه و صنعت باشد.

۴- ایجاد مراکز فعال کارشناسی جهت موقعیت‌های شغلی داروسازان و کاریابی

۵- بهبود وضعیت اقتصادی داروخانه‌ها و همزمان با آن بهبود وضعیت شغلی مسئولان فنی جوان چه از لحاظ امنیت شغلی و چه از لحاظ معیشتی

۶- نظارت انجمن داروسازان ایران بر مراکز آموزشی و کار کارشناسی در رابطه با میزان نیاز واقعی کشور به داروساز با توجه به امکانات موجود در کشور

۷- وسعت بخشیدن به وجه علمی انجمن و نه اکتفا کردن به برگزاری چند بازآموزی

۸- جذب نیروهای خوش فکر و جوان در زیر مجموعه‌های انجمن داروسازان

۹- تلاش و کوشش در جهت خارج نمودن افراد غیر حرفه‌ای از چرخه دارویی کشور

برای رسیدن به این اهداف، تشکیلی در تهران به نام هسته مسئولین فنی تشکیل شده است که اعلام می‌دارد که در تقابل با هیچ گروه داروسازی نیست و برای حفظ کیان داروسازی دست دوستی و همکاری به سوی تمام عزیزان دراز می‌کند، پس ما در انجمن داروسازان ایران منتظر شما می‌باشیم و اعلام می‌داریم که به زودی همایش بزرگ داروسازان پیشرو برگزار خواهد شد ما معتقد هستیم که باید دست در دست هم و شانه به شانه هم داروساز را در جایگاه واقعی خود در جامعه قرار دهیم.

به امید فردایی بهتر

دکتر حسین امیر عضدی